

*Kuvataiteilija Kirsti Tuokko
Emil-Sali, Tampere, 3.5.2011*

Hyvät taiteilijat
Hyvät avajaisvieraat
Hyvä Oman Polun väki

Minulla on ilo ja kunnia pitää tämä pieni puhe tässä merkittävässä tilaisuudessa OmanPolun 2011 näyttelyn avajaisissa taiteilijoiden töiden levittäytyessä Emil saliin.

Puheen aluksi haluan siteerata kuuluisaa taiteilijaa: Leonardo da Vinci renessanssijan mestari taiteilija ja keksijä, merkitsi päiväkirjaansa seuraavan ajatuksen: ilman liikettä ei ole elämää.

Tässä näyttelyssä näemme ja koemme paljon liikettä ja paljon elämää. Näyttelyn nimi "Askeleita" on osuva ja kuvaava ja myös moniselitteinen.

Askel sanalla on paljon merkityksiä. Puhutaan edistysaskelista ja myös taka-askelista. On myös harha-askel ja sivuaskel.

Askeleet voivat olla myös harppauksia, tanssiaskeleita, kompurointia, ja loikkia. Joitakin askeleita ottaa kuin sokkona, näitä ovat askeleet tuntemattomaan ja jotka voivat olla voimakkaammin sanottuna hyppyjä tuntemattomaan.

Paitsi jaloilla, näitä askeleita voi ottaa myös ajatuksissa, toiminnassa ja omassa taiteellisessa työssä. Aika kulkee myös omilla askelillaan. Tässä näyttelyssä näkyvät niin ajan kuin taiteelliset askeleet monimuotoisina eri työtapojen, materiaalien ja tekotapojen suhteen. Esillä on maalauksia, grafiikkaa, videoita, valokuvia ja installaatioita. Nämä kaikki eri työtavat eivät koskaan ole pelkkiä tekniikoita. Aikamme taiteessa taideteoksen tekotavalla, materiaalilla, välineellä on aina myös viesti. Se on merkittävä osa sisältöä. Vanhan valokuva saa uusia kerroksia uuden tekniikan esim. syanotypian kautta. Kun menneisyys saa tämän päivän kosketuksen, niin silloin teos itsessään sisältää monia ajan kerroksia. Mediapajan työskentely on täyttä tätä päivää. Video välineenä on tarjonnut herkullisia mahdollisuuksia ja mainioita tuloksia

Ihaillessamme näyttelyn teoksia ja taiteilijoiden luovuutta, ihailimme myös Oman Polun antaumuksellisia ja ammattitaitoisia ohjaajia, joiden avulla tämä luovuus on saanut mahdollisuuden konkretisoitua. Kiitokset OmaPolulle innovatiivisesta, pitkäjänteisestä ja korkeatasoisesta työstä.

Oman Polun toiminnassa seuraava ajatus toteutuu: tärkeintä on ottaa askelia.

Ja kaikki askeleet on otettava, vaikka sivu- ja harha- ja taka-askleet harmittaisivatkin. Kuitenkin ne ovat omia askeleita ja niistä omista askeleista, harha- ja sivuaskelista, loikista ja hyppäyksistä rakentuu se jälki, jota voi kutsua omaksi poluksi tällä taiteen kentällä. Taiteen kenttä sanapari tuo aina minulle mieleen valtavan hiekkakentän, Saharan kokoisen, jossa risteilee uskomaton määrä tiheästi hiekkaan piirrettyjä erilaisia kiemuraviivoja, eri taiteilijoiden työhistorioita. Kenttä on niin täynnä, että aina seisoo jo jonkun aiemmin piirretyn viivan päällä, jonkun toisen jalanjäljissä. Tässä tulee ratkaisuksi liike, eteenpäin, sivuille, taakse, johonkin suuntaan. Näin se oma ja aivan ainutkertaisella tavalla polveileva viiva piirretään siihen taiteen valtavaan kenttään. Ja kun taiteesta on kysymys, on syytä muistaa, että harha-askel, sivuaskel ja vieläpä taka-askel saattaakin olla suurin tie päämäärään.

Usein tässä taidehommassa tarvitaan rohkeutta ottaa askel tuntemattomaan, hypätä. Siteeraan taidemaalari Henry Wuorila Stenbergiä, joka ollessaan professorina kuvataideakatemiassa tähdensi opiskelijoilleen, että hyvässä taiteessa se hyppy tuntemattomaan on tehtävä.

Hyvät taiteilijat, onnea hienolle näyttelyllenne, onnea kaikille askelillenne ja kiitokset rohkeista hypyistänne tuntemattomaan.